

ת"פ (קריות) 60450-12-23 - מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק

ת"פ (קריות) 60450-12-23 - מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק שלום קריות

ת"פ (קריות) 60450-12-23

מדינת ישראל

נגד

דן ליוסטרניק

בית משפט השלום בקריות

[15.08.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירות גניבת רכב, לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין; גניבה (7 עבירות), לפי סעיף 384 לחוק העונשין; נטילת רכיב חיוני באמצעי תשלום שלא בהסכמת המשלם בכוונה להשתמש בו, לפי סעיף 40(ב)(1) לחוק שירותי תשלום, תשע"ט-2019 (להלן - חוק שירותי תשלום); שימוש ברכיב חיוני באמצעי תשלום, לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום; הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 12.10.23 הורה בית המשפט על שהיית הנאשם במעצר בית מלא בעיר רמלה (להלן - ההוראה החוקית). כתב האישום המתוקן מונה תשעה אישומים כמפורט להלן:
 - (-) אישום מס' 1: ביום 7.12.23 הגיע המתלונן 1 לסופר והניח על עגלת הקניות את תיקו האישי שהכיל בין היתר שלושה כרטיסי חיוב, שלושה כרטיסי תו הזהב בסך כולל של 810 ₪, כסף מזומן שסכומו אינו ידוע במדויק וכרטיסים אישיים. הנאשם גנב את התיק וביצע באחד מכרטיסי החיוב שלושה שימושים לרעה בסכום כולל של 662 ₪.
 - (-) אישום מס' 2: ביום 5.12.23 תצפת הנאשם על רכבו של מתלונן 2 ובהמשך התפרץ לתוכו בכך שפתח את דלת הרכב, אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, הכניס את פלג גופו העליון פנימה, הוריד את מגן השמש, יצא מהרכב והסתובב סמוך לרכבים נוספים שחנו במקום. בהמשך, התפרץ אל הרכב בשנית על מנת לבצע גניבה, חיטט בתא הכפפות וזאת עד שנתפס על ידי המתלונן 2.
 - (-) אישום מס' 3: ביום 24.11.23 נכנס הנאשם לסניף שופרסל בקריית מוצקין וגנב ארבעה בקבוקי משקה אלכוהולי ושלושה בקבוקי משקאות קלים. הנאשם חתר באמצעות קטר את זמזמי האבטחה שהותקנו על גבי המשקאות האלכוהוליים, הכניסם לסל קניות, ועבר את קו הקופות עם הרכוש מבלי ששילם עבורו, אך נתפס בכך.

- (-) אישום מס' 4: ביום 19.11.23 נכנס הנאשם לסניף יוחננוף בחיפה וגנב 8 יחידות מזון לתינוקות בשווי כולל של 559.20 ₪. עם צאתו מהסניף כשהרכוש הגנוב בחזקתו, התבקש על ידי אחד העובדים להציג קבלה ובשלב זה השליך את הרכוש הגנוב ונמלט מהמקום עד שנתפס.
- (-) אישום מס' 5: ביום 16.11.23 נכנס הנאשם לסניף יוחננוף בחיפה וגנב מספר יחידות של מזון תינוקות ששווים המדויק אינו ידוע למאשימה. את הרכוש הכניס הנאשם לסל קניות שהיה בחזקתו ועבר את קו הקופות מבלי לשלם עבורו.
- (-) אישום מס' 6: ביום 16.11.23 שכח המתלונן 3 את מכשיר הטלפון הנייד שלו ומפתחות רכבו על דלפק סניף דואר. הנאשם הבחין ברכוש וגנב אותו.
- (-) אישום מס' 7: ביום 14.11.23 נכנס הנאשם לסניף יוחננוף בחיפה וניסה לגנוב מוצרי מזון שסוגם אינו ידוע. הנאשם הכניס את הרכוש לסל קניות ועבר את קו הקופות מבלי לשלם עבורו.
- (-) אישום מס' 8: ביום 3.10.23 נכנס הנאשם לחדר עובדים בסניף סופר פארם בחיפה וגנב את מפתחות רכבה של מתלוננת 4. לאחר מכן הסתובב בין החדרים בסניף ויצא מהמקום עם המפתחות באמצעותם פתח את הרכב שהיה נעול, הניע אותו ועזב את המקום בנסיעה ברכב.
- (-) אישום מס' 9: ביום 10.12.23 נמצא הנאשם שוהה מחוץ למקום מעצר הבית שנקבע בהוראה החוקית כאשר הוא עושה כן החל מיום 14.11.23 אגב ביצוע העבירות באישומים 1-7. (להלן - התיק העיקרי).
3. כן צירף הנאשם שלושה תיקים כמפורט להלן:
- (-) ת"פ (שלום ת"א) 18009-10-23, בו הורשע בעבירות פריצה לבניין שאינו דירה וגניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 10.10.23 בשעה 04:00 לערך הגיע הנאשם לחנות סופרמרקט בתל אביב (AM:PM) והטיח לבנה מספר פעמים בוויטרינת הזכוכית עד שגרם לשבירתה. הנאשם נכנס פנימה וגנב מהחנות 45 קופסאות סיגריות ושלושה בקבוקי אלכוהול. שוטרים שהוזעקו למקום עצרו אותו (להלן - תיק הצירוף הראשון).

(-) ת"פ (שלום חיפה) 1437-01-24, בו הורשע בעבירות תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין וגניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום, ביום 5.11.23 נכנס הנאשם לסופר בחיפה וגנב 8 קופסאות מזון לתינוקות בשווי 543.20 ₪ אותן הכניס לשקית ועזב את המקום עם הרכוש מבלי לשלם עבורו. סגן מנהל הסניף (להלן באישום זה - המתלונן) המתין לנאשם מחוץ לחנות ועיכב אותו במשרדו. כאשר הבחין הנאשם שהוזמנה משטרה הוא התנגד וניסה לברוח תוך שהיכה את המתלונן בצלעותיו ושרט אותו בידו (להלן - תיק הצירוף השני).
(-) ת"פ (שלום עכו) 18887-09-22, בו הורשע בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים) ונהיגה תחת השפעת סמים, לפי תקנה 26(2) לתקנות התעבורה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 21.1.22 נהג הנאשם ברכב כשהוא תחת השפעת סמים ובחזקתו סם מסוג הרואין במשקל 0.2091 גרם (להלן - תיק הצירוף השלישי).
טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו בכל סוגי העבירות וכן חומרת האירועים וריבויים ונטען כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אישום בתיק העיקרי וכן לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכל אחד מהתיקים המצורפים. ביחס לאישומים 1 ו-6 בתיק העיקרי נטען למתחם הנע בין 9-3 חודשי מאסר; באישום מס' 2 נטען למתחם הנע בין 12-4 חודשי מאסר; באישומים 3-5, 7, 9 נטען למתחם הנע בין מאסר מותנה לבין שישה חודשי מאסר; ובאישום מס' 8 נטען למתחם הנע בין 24-12 חודשי מאסר בפועל. בתיק הצירוף הראשון הציעה המאשימה מתחם ענישה הנע בין 12-6 חודשי מאסר; בתיק הצירוף השני - 9-3 חודשי מאסר ואילו בתיק הצירוף השלישי מספר חודשי מאסר ועד 8 חודשי מאסר. בסיכום הדברים עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של מתחמי הענישה ולגזור עונש שלא יפחת מ-60 חודשי מאסר בפועל וכן להפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה וזאת בצירוף ענישה נלווית.

5. ב"כ הנאשם הגיש טיעון כתוב וכן הוסיף טיעונים על פה. הסנגור ביקש לראות בכל עבירות הגניבה מחנויות, לרבות תיק הצירוף השני, כאירוע אחד לאור הדמיון שבמעשים וסמיכות הזמנים. כן הוצעו מתחמים ענישה שונים ביחס ליתר האישומים שתחילתם במאסר מותנה למעט בתיק הצירוף הראשון שם הוצע מתחם ענישה שתחילתו מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר. כן הציע הסנגור מתחם ענישה כולל הנע בין 24-10 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם ביקש הסנגור להתחשב בנסיבות חייו המורכבות, במצבו האישי-משפחתי (לרבות מצבו הרפואי של בנו), בהתמכרותו לסמים ובהליכי גמילה שעבר. כן טען שתפקודו בכלא חיובי והוא אף משמש כעוזר הוראה. ברמה האופרטיבית עתר הסנגור למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה, להורות על חפיפת המאסר המותנה ולהימנע מענישה כלכלית.

6. הנאשם בדברו האחרון סיפר על משברים שעבר ועל מצבו שהתדרדר עד כדי מגורים ברחוב וחרפת רעב. כן ציין ששמר על ניקיון מסמים שנים ארוכות וכיום הוא מבקש לשקם את חייו ולהתמיד בטיפול.
דיון והכרעה
קביעת מתחם הענישה

7. הצדדים חלוקים ביחס למספר מתחמי ענישה שיש לקבוע. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אישום ואילו ההגנה עתרה לקביעת מתחם ענישה אחד לכל האישומים (הגם שפירטה את עמדתה ביחס למתחמי ענישה נפרדים). דעתי קרובה יותר לעמדת המאשימה, אם כי לא במלואה. אנמק עמדתי להלן.

8. למעט העבירות שבתיק הצירוף השלישי, כל האישומים עניינם עבירות רכוש שביצע הנאשם בתקופה בת כחודשיים. מספר לא מבוטל של עבירות הן גניבות במרכולים, אך קיימים גם אישומים שעניינם פריצה לרכב, גניבת רכב (לאחר גניבת המפתחות מחנות), גניבת טלפון, פריצה לעסק ושימוש ברכיב חיוני שנגנב. סבור אני שיש לראות בכל העבירות שעניינן גניבות ממרכולים כאירוע אחד. מדובר בעבירות זהות יחסית שבוצעו בנסיבות דומות ובסמיכות זמנים קרובה יחסית וזאת כחלק מתוכנית עבריינית אחת (ראו למשל רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל (7.5.2015)). מעשים אלו מקיימים לדעתי את מבחן הקשר ההדוק לגביו נקבע כי "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה'אירוע' תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד ... ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות ימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצר" (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)). כן ראו: "[המעשים] התבצעו באופן שחזר על עצמו, בסמיכות זמנים ובנסיבות דומות ... אין בכך כדי לגרוע מן החומרה שיש לייחס לדברים. ה'אירוע' כולל שלושה מעשים חמורים..." (ע"פ 4197/14 מדינת ישראל נ' פלוני (12.4.2015)).

אכן, הגניבות בוצעו במספר מרכולים (היינו כלפי מתלוננים שונים) ולעיתים יהיה בנתון זה, כשלעצמו, להביא למסקנה שמדובר בריבוי אירועים ואולם על רקע אופי המעשים ועצמת הפגיעה בערכים המוגנים, סברתי שאין לתת לנתון זה משקל מכריע. עם זאת, בתיק הצירוף השני יש לראות כאירוע נפרד (הגם שמדובר בגניבה מחנות) וזאת בשל האלימות שהפגין הנאשם כלפי עובד החנות שעייב אותו. עבירה זו מצדיקה לראות אישום זה כאירוע נפרד על מנת ליתן ביטוי מלא לאינטרס המוגן הנפרד של נפגע עבירת האלימות.

9. כמו כן, יש לראות באישומים 2,8 בתיק העיקרי כאירועים נפרדים וזאת בשל העבירות השונות שאינן חלק מתוכנית עבריינית מוגדרת, אלא הם חלק ממועדות עבריינית שאינה מקיימת את מבחן הקשר ההדוק. הוא הדין ומאותם נימוקים גם ביחס לתיק הצירוף הראשון וכן בתיק הצירוף השלישי שעניינו שונה לחלוטין והעבירות בוצעו בריחוק זמנים משמעותי. גם אישום 6 בתיק העיקרי הוא אירוע נפרד וזאת לאור שיטת הביצוע השונה והצורך ליתן ביטוי נפרד ומלא לאינטרס המוגן שבאירוע - גניבת טלפון סלולרי על כל המשמעות הכרוכה בכך. ביחס לאישום 9 בתיק העיקרי אזי על פני הדברים מדובר בעבירה הקשורה בקשר ברור והדוק לכל עבירה אחרת שביצע הנאשם בתקופת ההפרה, ואולם הצדדים תיקנו את כתב האישום באופן שעבירות ההפרה הופרדו מעבירות הרכוש והנאשם הורשע בעבירה אחת מתמשכת של הפרה בכל המועדים הרלוונטיים ליתר העבירות (למעט באישום 8). שקלתי אם למרות זאת יש לראות בכל עבירה ככזו שנעברה אגב הפרת תנאי השחרור (כפי שהיה נכון לעשות), ואולם דומה שהצדדים ביקשו בתיקון ליצור הפרדה בין העבירות והמאשימה אף ביקשה לקבוע בגין אישום זה מתחם ענישה נפרד (ומקל) כך שלא אחמיר עם הנאשם ואראה בעבירה (מתמשכת) זו אירוע נפרד.

10. לסיכום: אישומים 1,3,4,5,7, בתיק העיקרי מהווים אירוע אחד. כל יתר האישומים מהווים אירועים נפרדים. עם זאת אומר כבר עתה שבסופו של יום יוטל על הנאשם עונש אחד כולל וזאת כפי שביקשו הצדדים.
11. הערכים המוגנים שבבסיס עבירות הגניבה והפריצה ברורים ומדובר בקנינים של המתלוננים, בתחושת הביטחון והסדר הציבורי. כמו כן מדובר בפגיעה בוודאות העסקאות המבוצעות בכרטיסי החיוב. ביחס לגניבת מכשיר הטלפון הנייד אזי הוא ראוי להתייחסות שונה ומיוחדת מבחינת הערכים המוגנים שנפגעו וזאת בשל מאפייניו המיוחדים של מכשיר זה, המידע שהוא אוצר ומקומו המרכזי בחיי האדם כיום (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.2015)) להלן - עניין דביר; דנ"פ 1062/21 יונתן אוריך נ' מדינת ישראל (11.1.2022), פסקה 29 לחוות דעתה של הנשיאה חיות). כן נפגע הערך המוגן הקשור לחובת הציות לצווים שיפוטיים. הנאשם שוחרר למעצר בית מלא במסגרת הליך מעצר אך הפר את תנאי השחרור ולא זו בלבד גם ביצע בזמן זה עבירות נוספות. מעשים אלו גורמים לפגיעה במעמד מוסד השחרור בערובה שבבסיסו מצוי האמון שנותן בית המשפט במשחרר כי יכבד את התנאים. הפרת התנאים סודקת את האמון במוסד זה, אשר מטרתו העדפת אמצעי מתון יותר להשגת תכלית המעצר. משכך, אם יפגע האמון במוסד השחרור בערובה וביכולתו להשיג את תכלית המעצר, יפגעו נאשמים רבים אחרים בכך שלא יתאפשר להם להשתחרר בערובה. ביחס לעבירות שבתיק הצירוף השלישי אזי הערכים המוגנים שנפגעו עניינם שמירה על שלום הציבור ובטחון משתמשי הדרך וזאת על רקע הנהיגה תחת השפעת סם.
12. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע עבירות הרכוש אזי דומה שמדובר בעבירות מתוכננות (למעט אישומים 1,6 בתיק העיקרי בהן מדובר בניצול מצב). בגניבות שבוצעו במרכולים מדובר ברכוש בסכומים שאינם גבוהים. באישומים 3,4 הנאשם נתפס בכף והרכוש הוחזר. באישום 5 דומה שהרכוש לא נתפס אך צוין בכתב האישום שהשווי אינו ידוע ויש להניח לטובת הנאשם הנחה מקלה. באישום 1 לתיק העיקרי סכום הגניבה המצטבר הוא כ-1500 ₪ וכלל שימוש לרעה ברכיב חיוני. באישום 2 בתיק העיקרי, הפריצה לרכב אינה אלימה אלא התבטאה בפתיחת דלת שאינה נעולה. כמו כן לא נגנב דבר בסופו של יום. באישום 6 שבתיק העיקרי מדובר, כאמור, בניצול הזדמנות שנקרתה בפני הנאשם ואולם הנאשם גנב מכשיר טלפון נייד ומדובר בנסיבה מחמירה לאור חשיבותו של מכשיר זה בחייו של האדם והפגיעה הקשה הנלוות לאובדנו, לא כל שכן להגעתו לידיים זרות (ראו בנושא עניין דביר הנ"ל). אישום 7 עניינו עבירת ניסיון אך הניסוח מלמד על ביצוע עבירה מושלמת. עם זאת, לאור התיקון לעבירת ניסיון אניח לטובת הנאשם שהרכוש לא נלקח בסופו של דבר. באישום 8 נכנס הנאשם לחדר עובדים בסניף סופר פארם וגנב מפתחות רכב של אחת העובדות באמצעותו נכנס לרכבה וגנב אותו. כתב האישום אינו מפרט כמה זמן החזיק הנאשם ברכב ומה עשה בו. כמו כן לא צוין שנגרם לרכב נזק ויש אפוא להניח לטובת הנאשם את הנחה הטובה ביותר, היינו שהרכב הוחזר במהרה ללא כל נזק. את כל העבירות שבכתב האישום העיקרי (למעט אישום 8) ביצע הנאשם תוך שהוא מפר תנאי שחרור. בתיק הצירוף הראשון, התפרץ הנאשם לבית עסק באופן אלים שכלל שבירת שמשה וגנב 45 חפסות סיגריות ו-3 בקבוקי אלכוהול. בתיק הצירוף השני, לא הסתפק הנאשם בגניבה מהמרכול אלא לאחר שנתפס בכף היכה את עובד החנות בחזה ושרט אותו ביד. בתיק הצירוף השלישי נהג הנאשם כשהוא תחת השפעת סם ואף החזיק 0.2 גרם הרואין וזאת לשימושו העצמי. בעניין זה אביא בחשבון את התיקון מעבירת נהיגה בשכרות לפי פקודת התעבורה לעבירה על תקנה 26 לתקנות התעבורה.
13. לצורך בחינת מדיניות הענישה בעבירות דומות אפנה לפסקי הדין הבאים:

בעניין עבירות גניבת רכב: עפ"ג 57089-03-14 מחפוז נ' מדינת ישראל (2.7.2014), בו הוטלו 9 חודשי מאסר בפועל על צעיר שגנב רכב ועבר אתו לשטחי הרשות; עפ"ג 3614-01-13, 20355-02-13 מחמוד אבו אלואליה ואח' נ' מדינת ישראל (29.5.2013), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 10 חודשי מאסר ועד 30 חודשי מאסר בגין "עבירת גניבת רכב בודדת"; עפ"ג 37710-05-16 מדינת ישראל נ' תיסיר אזגילה (14.9.2016) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, בנסיבות של גניבת קטנוע על דרך העמסתו על משאית; ת"פ 52414-12-22 מדינת ישראל נ' יוסף שאהין (6.12.23), בו הורשע נאשם בעבירת גניבת רכב בכך שנכנס לרכב, הניעו באמצעות מפתח מותאם ונהג בו עד שנעצר. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 9-24 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 11 חודשי מאסר.

בעניין עבירות פריצה לרכב: רע"פ 2020/23 אורי סוויסה נ' מדינת ישראל (12.3.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהתפרצות לשני רכבים, גניבה והונאה בכרטיסי חיוב ונידון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים; עפ"ג 21674-08-19 הייב נ' מדינת ישראל (23.10.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בשלושה אירועי פריצה לרכב וגניבה, ועבירות נוספות, ונידון ל-8 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי; עפ"ג 53546-02-19 בוחבוט נ' מדינת ישראל (22.5.2019), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע באירוע אחד של פריצה לרכב, גניבה מרכב וחבלה במזיד לרכב ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, קנס, פיצוי ופסילה בפועל; ת"פ 46141-11-23 מדינת ישראל נ' קגן (5.2.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לרכב שכללה ניפוץ שמשה וגניבת שני תיקים שהכילו כסף מזומן וציווד אישי.

בעניין עבירות פריצה לבתי עסק וגניבה: עפ"ג 11993-09-21 מאזן סלאמה נ' מדינת ישראל ואח' (16.3.2022) בו נידון נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבניין שאינו דירה, גניבה והסגת גבול לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, הנאשם ואחר הסיגו גבול לשני בתי עסק בכך שהרימו את גלילי התריסים בכניסה, נכנסו פנימה וגרמו לאי סדר במקום. לאחר מכן נכנסו לחנות אחרת באותה דרך וגנבו מהקופה כסף מזומן בסך של כ-1,300 ₪; ת"פ 11032-08-22 מדינת ישראל נ' שעירי (8.6.2023) שם נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר לכל אירוע של פריצה לעסק שבוצעה אגב גרימת נזק לדלתות ולמנעולים; ת"פ 48337-01-19 מדינת ישראל נ' אלרפאיעה (1.3.2020) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 22-40 חודשי מאסר בגין שתי עבירות של פריצה לבניין שאינו בית מגורים וגניבה, ניסיון פריצה למבנה כאמור וכן סיוע לפריצה למבנה כאמור.

בענין עבירות גניבה מחנויות: בעבירות אלו מתחם הענישה נע לרוב בין קנס או מאסר מותנה וקנס ועד עונש מאסר קצר כאשר מדובר בעבירה בודדת בהיקף מצומצם של רכוש (ראו למשל ת"פ (פ"ת) 4139-06-13 מדינת ישראל נ' אברהם אבוקסיס (28.1.2014) והאסמכתאות הנזכרות בו; ת"פ 62350-07-18 מדינת ישראל נ' יפרח (26.10.2020)). עם זאת, לצורך בחינת מדיניות הענישה במקרים של ריבוי עבירות, אפנה למקרים הבאים: ת"פ (פ"ת) 39653-04-20 מדינת ישראל נ' איגור אוסטרומחוב (26.12.2021) בו הורשע נאשם בשש עבירות גניבה מחנויות בהיקף של כ-18,000 ₪. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין "מספר חודשים שירוצו בעבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית"; ת"פ (רמ') 3079-04-13 מדינת ישראל נ' גריגורי רובינשטיין (24.2.2016) בו הורשע נאשם ב-7 עבירות גניבה מחנויות שונות בסכום מצטבר של אלפי שקלים. על הנאשם, שעברו לא היה נקי, הוטל עונש מאסר בפועל למשך 6 חודשים בעבודות שירות; ת"פ (רמ') 56424-07-15 מדינת ישראל נ' סלימן אבראהים (2.4.2017) בו נקבע מתחם ענישה המתחיל מעונש מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בגין עשר עבירות של גניבה מחנויות ורכישת טלפונים במרמה; עפ"ג 34977-10-19 איטה נ' מדינת ישראל (18.12.2019, לא פורסם), בו נדון נאשם שהורשע בריבוי עבירות גניבה מחנויות, הסגת גבול, קשירת קשר לעוון ל-28 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; ת"פ (ראשון לציון) 14626-11-20 מדינת ישראל נ' טנגיז מגרה (14.2.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלושה כתבי אישום בעבירות גניבה של מוצרי מזון וביגוד מחנויות שונות. נקבע מתחם ענישה אחד הנע בין מספר חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו שישה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ נגזרו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית.

ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת טלפון סלולרי נקבע כי "אין לראות בגניבה ובשוד של טלפון סלולרי עבירת רכוש 'רגילה', ומכאן מגמת ההחמרה בענישה בעבירות אלה" (עניין דביר). לצורך המחשה ראו למשל: רע"פ 8016-22 נדב מקס אל גאוז נ' מדינת ישראל (24.11.2022), בו הוטלו על נאשם שגנב מכשיר טלפון נייד שהושאר על דלפק בבית חולים 4 חודשי מאסר בעבודות שירות; ת"פ 36363-12-18 מדינת ישראל נ' נחום אברהם (12.5.2021), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בגין גניבת טלפון נייד מאדם בבית חולים; ת"פ 17446-12-18 מדינת ישראל נ' רומן פרמן (1.7.2019) בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בגין גניבת טלפון נייד על ידי מאבטח באולם אירועים; ת"פ (רחובות) 20425-04-22 מדינת ישראל נ' אופיר כפיר בצור (8.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת טלפון נייד שהושאר על דלפק בחנות. עברו של הנאשם היה מכביד והוא נידון לארבעה חודשי מאסר והפעלת מאסרים מותנים כפ"ססה"כ הוטלו עליו שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ביחס לעבירות שבתיק הצירוף השלישי אציין כי בעבירות של החזקת סם לשימוש עצמי לרוב מוטלים עונשים מותנים ולעיתים, בנסיבות חמורות יותר, מוטלים גם עונשי מאסר ויש להביא בחשבון את סוג הסם שהוא במקרה זה הרואין. לצורך המחשה אפנה לפסקי הדין הבאים: ת"פ 9104-12-22 מדינת ישראל נ' רוימי (30.1.2024), בו בוטלה הרשעתו של הנאשם והוא נידון לצו של"צ בגין החזקת 0.36 גרם קוקאין לשימוש עצמי; ת"פ (ירושלים) 6434-08-19 מדינת ישראל נ' ג'מאל גאווי (3.1.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בשלושה כתבי אישום בעבירות של החזקת סמים מסוג הרואין לצריכה עצמית. בית המשפט אימץ את המלצות שירות המבחן והטיל על הנאשם ענישה שיקומית בדמות צו של"צ, מאסרים מותנים ועונשים נלווים.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחמי הענישה שיש לקבוע בענייננו הם אלו:

(-) אישומים 1,3,4,5,7 בתיק העיקרי (המהווים אירוע אחד) - מאסר קצר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר.

(-) אישום 2 בתיק העיקרי - ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.

- (-) אישום 6 בתיק העיקרי - ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר.
- (-) אישום 8 בתיק העיקרי - 9-24 חודשי מאסר.
- (-) אישום 9 בתיק העיקרי - ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.
- (-) תיק הצירוף הראשון - מספר חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.
- (-) תיק הצירוף השני - ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר.
- (-) תיק הצירוף השלישי - ממאסר מותנה ועד 12 חודשי מאסר בצירוף פסילה שבין 3-24 חודשים.

קביעת עונשו של הנאשם

15. שני הצדדים עתרו לקביעת העונש בגדרי המתחם ללא חריגה לקולה או לחומרה ואכן כך יש לנהוג. לצורך גזירת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו (כבן 45) ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה על מעשיו, צירף מספר תיקים וחסך בכך זמן שיפוטי ואת הצורך בעדותם של עדים רבים. כן הבאתי בחשבון את נסיבות חייו כפי שפורט בטיעוני ההגנה ומטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב. בצד דברים אלו, אין להתעלם מעברו הפלילי המכביד ומהעובדה כי ריצה לאורך השנים מספר מאסרים בכליאה במגוון עבירות וכי תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה. הנאשם הוא אפוא רצידיביסט הפוגע שוב ושוב ברכושו של הציבור ונכון אפוא להטיל עליו עונש מאסר ממשי שיהיה בו להלום את ריבוי העבירות בהן הורשע, להתריעו מלהמשיך בדרך זו וכן לאפשר לו לעבור הליך של שיקום בתקופת המאסר. בעניין אחרון זה אציין כי ממסמכים שצירף הנאשם עולה כי במשך השנים הוא שולב בטיפול במסגרות שונות, בחלקן התמיד ואף שמר תקופה על ניקיון מסמים. אף בתקופת מעצרו הנוכחי הביע מוטיבציה לשינוי ושולב בתוכנית הכנה לגמילה ואף הפסיק לקבל טיפול בתחליף סם. התרשמות גורמי הטיפול חיובית ובמסמך שהתקבל משב"ס צוין כי הוא מודע לבעיותיו, תפקודו תקין והוא משמש כעוזר הוראה. יש לברך על כך וראוי שגורמי שב"ס יאפשרו לנאשם להמשיך בהליך השיקומי.

16. טרם סיום אציין כי במהלך מעצרו נשפט הנאשם בהליך אחר ונידון, בין היתר, לארבעה חודשי מאסר בפועל. המאשימה ביקשה שלא להורות על ניכוי תקופת המעצר בה היה הנאשם אסיר בעוד שההגנה עתרה לניכוי מלוא תקופת המעצר. לדעתי יש לנקוט גישת ביניים ולהורות על ניכוי חודש מתוך התקופה בה היה הנאשם עצור-שפוט וזאת בשל העובדה שתנאי המעצר לרוב קשים מתנאי המאסר (ראו בנושא ע"פ 1094/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (30.1.2018); ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 27 (11.12.2016); ע"פ 6745/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2024); ע"פ 3924/17 גיל אלבז נ' מדינת ישראל (27.7.2017); ע"פ 9277/11 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (27.12.2012)).

17. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, הן לקולה והן לחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 24 חודשי מאסר.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן חודש שהוטל על הנאשם בת"פ 11921-07-21 (שלום עכו, גזר הדין מיום 11.11.21) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי. אציין בעניין זה שלא מצאתי נימוקים ראויים לחפיפה של העונש כנדרש בסעיף 58 לחוק העונשין אלא דווקא לאור הדברים שצוינו לעיל, נכון להפעילו באופן מצטבר. סה"כ יישא הנאשם 25 חודשי מאסר בפועל. מתקופת מאסר זו יש לנכות את ימי המעצר הבאים: 2.1.24 - 10.12.23 (התקופה בה היה עצור ועד המועד בו נידון למאסר). מיום שחרורו מהמאסר - 1.5.24 ועד היום. וכן תקופה נוספת בת חודש בגין התקופה בה היה עצור-שפוט. ג. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים כל עבירת רכוש שהיא פשע. ד. מאסר על תנאי למשך 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך שנתיים אחת או יותר מהעבירות הבאות: כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין; כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע; נהיגה בזמן פסילה; נהיגה תחת השפעת סם או אלכוהול; נהיגה בשכרות. ה. פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם הצהיר שאין ברשותו רישיון להפקדה והוא אינו נדרש אפוא להפקיד תחליף המצאה. ו. פיצוי למתלוננים בתיק העיקרי: - ע"ת מס' 14- בסך 1,500 ₪. - ע"ת מס' 1- בסך 2,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.6.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו; המאשימה תמסור למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננים ותביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין. מובן שאין בכך למצות את מלוא נזקייהם והם רשאים לנקוט בהליך אזרחי מתאים. ז. לאור מצבו הכלכלי של הנאשם והעונש הכולל שהוטל, אני נמנע מהטלת קנס. הסמים - להשמיד. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים. ניתן היום, י"א אב תשפ"ד, 15 אוגוסט 2024, במעמד הצדדים.